

ادامه از صفحه اول

گره قراردادهای جدید نفتی ایران

به‌طوری‌که تحویل مالکیت بخشی از نفت تولیدی به شرکت خارجی را امری بر علیه منافع ملی قلمداد می‌کنند. از لحاظ حقوقی چنین منعی برای وزارت نفت وجود ندارد. به‌طوری‌که قراردادهای جدید نفتی با منع اصول ۴۴ و ۴۵ قانون ایران مواجه نمی‌شود، چراکه مالکیت بخشی از نفت تولیدی را در اختیار خارجی‌ها قرار می‌دهد، نه مالکیت میدان و ذخایر آن را. دوم اینکه مطابق جزء (۳) بند (ت) ماده (۳) قانون وظایف و اختیارات وزارت نفت مصوب ۱۳۹۱، به وزارت نفت اجازه داده شد ت «نسبت به جذب و هدایت سرمایه‌های داخلی و خارجی به منظور توسعه میادین هیدروکربوری با اولویت میادین مشترک از طریق طراحی الگوهای جدید قراردادی از جمله مشارکت با سرمایه‌گذاران و پیمانکاران داخلی و خارجی بدون انتقال مالکیت نفت و گاز موجود در مخازن و با رعایت موازین تولید صیانت‌شده، اقدام کند». قراردادهای جدید از نوع امتیازی، لیسانس یا لیز (lease) نیست که با منع قانونی مواجه شود. وزارت نفت ایران باوجود مذاکره با ۱۰ شرکت خارجی، تاکنون حتی موفق به امضای یک قرارداد نیز نشده است و شرکت‌های غول انرژی از جمله «نوتال» و «شل» رسماً اعلام کرده‌اند که قراردادهای قدیمی بی‌مع‌مقابل برای آنها جذابیتی ندارد و منتظر هستند ببینند تا مناقصه‌های جدید شرکت نفت برای ۴۹ میدان نفتی و گازی بر مبنای قراردادهای ن‌نوع جدید، چه زمان منشر می‌شود تا شرایط ایران و حضور داشتن یا غیبت خود را در این پروژه‌ها بررسی کنند.

مدیر اخبار ایران بخش انگلیسی خبرگزاری ترند و کارشناس حوزه انرژی نشریه نجرال کم یورپ

بازگرداندن اعتماد به «اتاق» در پس‌بار جام

... و به آن میدان می‌دهیم تا مشکلات را حل کند، حتی فعالان اقتصادی هم با همه محدودیت‌هایی که هست و به آن آگاه هستند، همین انتظار را از اتاق دارند. مجموعه اتاق بازرگانی و در رأس آن رئیس اتاق ایران، باید بتواند با استفاده از فرصت‌های ایجادشده و با ارتباط مثبتی که با تأثیرگذاران سیاسی و اقتصادی کشور برقرار می‌کند، با اقتدار از منافع بخش خصوصی دفاع کند و در کنار این، بتواند مجموع اتاق‌های بازرگانی استان‌ها را نیز هماهنگ کرده و مسائل منطقه‌ای و سازمانی آنها را در همان ساختار اتاق به هماهنگی و یک‌صدایی برساند. در شرایط ویژه پس‌بارجام با مجموعه‌ای از محدودیت‌ها، رئیس اتاق باید بتواند در روابط داخلی و بین‌المللی اعتماد به اتاق بازرگانی را احیا کند و اعتماد مجلس، دولت، قوه قضائیه، تشکل‌ها، نهادهای حاکمیتی و... به اتاق را به گونه‌ای جلب کند که بداندن اتاق بازرگانی بار شاطر است، نه بار خاطر. امروز، اتاق بازرگانی از زمینه‌ای که اوایل انقلاب برایش چیده بودند و باید نابود می‌شد، به اینجا رسیده که در همه چیز حضور دارد؛ پس وظیفه همه رؤسای اتاق بازرگانی این است که این تشکل را چند قدم به اهداف آن نزدیک‌تر کنند. اگر ابتدای انقلاب نیروهای تند رادیکال اتاق را مرکز سرمایه‌داری و عامل نفوذ استکبار می‌دانستند و می‌گفتند باید نابود شود؛ حتی اتاق بازرگانی مشهد را نیز متفجر کردند، حالا وضع فرق کرده و اتاق بازرگانی، طبق قانون مشاور قوای سه‌گانه محسوب می‌شود که در نهادهای تصمیم‌گیری و نظارتی اعم از شورای پول و اعتبار، شورای رقابت، شورای عالی صادرات و... عضویت دارد؛ پس رئیس آن نیز باید بتواند در این میدان گسترده و البته سخت، نقش آفرینی کند. هرکسی که به‌عنوان رئیس اتاق انتخاب می‌شود، بداند که باید ظرفیت بالایی داشته باشد و بتواند کار جمعی انجام دهد. بتواند وحدت نظر ایجاد کند و درعین‌حال انتقادپذیر باشد؛ چراکه اگر اتاق دارای انسجام و خروجی واحد نباشد، هرگز نمی‌تواند آن وظیفه خطیری را که به‌عنوان پارلمان بخش خصوصی برعهده آن است، انجام دهد. پارلمان بخش خصوصی مبنِ این معناست که دل بخش خصوصی، حتی کسانی که عضو اتاق نیستند، از آن انتظار دارند.

باندبازی سیاسی به‌نام اولسولگرایی

از این‌منظر دگرگونی‌های اساسی برای آینده شـورا و شهرداری ضروری است که به‌اختصار می‌توان به سه مورد اشاره کرد: اول تغییر سازوکارهای نظارتی بر عملکرد و بودجه، مبتنی‌بر آخرین تکنولوژی‌های موجود در دنیا، دوم بازبینی جدی در اساسنامه سازمان‌ها، شرکت‌ها و مؤسسات تابعه که به حیاط‌خلوت شهرداری تبدیل شده و عده انحرافات عملیاتی و مالی در آنجا صورت می‌پذیرد و سوم تأسیس دیوان محاسبات شهری خارج از حوزه نفوذپذیری شـورا و شهرداری که مسئولیت‌پذیری و پاسخگویی را برای شهرداران و مدیران آن و حتی اعضای شورای شهر الزام‌آور کند. بنده خود را سخت‌گوی هیچ گروه سیاسی‌ای ندانسته، صرفاً نماینده مردم بوده و در راه مقابله با فساد مالی حاکم بر سیستم شهرداری خود را موظف به روشنگری و اطلاع‌رسانی به افکار عمومی دانسته حتی اگر در این مسیر هیچ همراهی نداشته باشم. در خاتمه از پرسنل شریف و زحمت‌کش شهرداری که خدمت‌رسانی به مردم را صادقانه در پیش گرفته‌اند، صمیمانه قدرانی کرده و موضع‌گیری‌های خود را مدیون همراهی آنان و اصحاب رسانه می‌دانم.

شکوفه حبیب‌زاده: رابطه ایران و ونزوئلا مانند دو یار همیشگی در دوره احمدی‌نژاد، هرگز از یادها نمی‌رود؛ زمانی‌که محمود احمدی‌نژاد و هوگو چاوز، مانند دو دوستی که از روی دست همدیگر هم تقبل می‌کنند، برگه امتحانی یکسانی از عملکرد خود بر جای گذاشتند. آنچه اکنون از رویکرد چاوزی در اقتصاد ونزوئلا باقی مانده، بی‌تأثیر در اقتصاد ایران نبود. چنانچه ارتباطات این دو کشور هرچند درخور توجه، در سایه تحریم و وضعیت نامیوم اقتصادی بزرگ‌ترین کشور نفتی جهان قرار گرفت و نتیجه‌اش، به حاشیه رانده‌شدن بانک مستقل ایران وابسته به بانک توسعه صادرات در کاراکاس بود؛ هرچند سرنوشت بانک مشترک ایران و ونزوئلا در تهران، نوع دیگری رقم خورد و این بانک به یُم حضورش در ایران، به‌دور از حوادث شوم اقتصاد ونزوئلا قرار گرفت. این بانک که با فاصله بیش از یک سال از آغازبه‌بانک مستقل ایران در ونزوئلا در ۲۴ مارس ۲۰۰۹ ایجاد شده بود، قرار بود در راستای توسعه روابط اقتصادی ایران و ونزوئلا کام بردارد. از اساس، ایجاد این بانک در بعد اقتصادی در سایه گسترش روابط اقتصادی ایران و ونزوئلا در دولت‌های نهم و دهم، دور از انتظار نبود و در قالب پشتوانه‌ای برای همسو یا برنامه‌های سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران هدف‌گذاری کرده تا زمینه حضور سرمایه‌گذاران، صادرکنندگان، تـجار و نیروی انسانی متخصص کشور در این منطقه فراهم شود. عملکرد فراتر از مرزهای ونزوئلا و ایران، به نظر می‌رسد ترفندی از جانب دولت احمدی‌نژاد باشد. گویا او پیش‌بینی کرده بود که روزهای سخت ونزوئلا هم خواهد رسید و این احتمال می‌رود که نتوانیم با ونزوئلایی‌ها پروژه‌های مشترک در بلندمدت تعریف کنیم.

ترفندی برای محدودیت‌نداشتن روابط در قالب بانک مشترک

به گفته روابط عمومی بانک مشترک ایران و ونزوئلا، این بانک ازتاجک‌ه ازمای به همکاری با ونزوئلا نداشته؛ مانند بانک‌های دیگر عمل کرده و در چارچوب اساسنامه خود به هرکه درخواست تسهیلات داشته، تسهیلات اعطا کرده است. جالب آنکه این بانک از ابتدا تاکنون هیچ‌گونه تسهیلاتی به طرف ونزوئلایی پرداخت نکرده است.

این شد که با یکی از سفرهای چاوز به ایران، نخستین بانک مشترک غیردولتی میان این دو کشور در اواخر تعطیلات نوروزی سال ۸۸، افتتاح شد؛ هرچند افتتاح این بانک که نوعی شومنی از جانب دو رئیس‌جمهوری پوپولیست محسوب می‌شد، با مخالفت‌هایی از سوی مجلس روبه‌رو شد؛ اما راه به جایی نبرد و این بانک مشترک با سرمایه اولیه ۲۰۰ میلیون دلار فعالیت خود را آغاز کرده و سهم هر کشور در آن ۵۰ درصد است که ۵۰ درصد سهم ایران در همان آغاز پرداخت شد؛ اما به گفته برخی کارشناسان، سرمایه این بانک از جانب ونزوئلا با توقیف و ناقص تأمین شد. دراین‌باره بانک مشترک ایران و ونزوئلا با وجود پیگیری‌های مستمر روزنامه «شرق» پاسخ دقیقی درباره چگونگی پرداخت سهم طرف ونزوئلایی اعلام نکرده است.

از سویی با گذشت زمان و اعمال تحریم‌ها بر ایران، بانک مستقل ایران در کاراکاس، محملی شد برای پوشش روابط بانکی‌ای که بانک‌های ایرانی دیگر امکان برقراری آن را نداشتند؛ اما با گذشت زمان و اعمال تحریم‌های بین‌المللی بر این بانک مستقل، این بانک هم در ویرانه‌ای بدل کرده بود، کم‌کم خود را نشان داد و به گفته کارشناسان، دیگر آن بانک، فقط فعلیتی مختصر دارد و شاید بتوان گفت بیش ازاندازه بی‌کار و بی‌ثمر در گوشه‌ای از کاراکاس به جای مانده است؛ بانکی که شاید در آینده‌ای نه‌چندان دور برای آن تصمیماتی خاص اتخاذ شود و شاید همچنان به امید بهبود فضای اقتصادی این کشور، مانند بانک‌های مستقل ایران در اروپا، پایدار بر جای خود باقی بماند؛ گزینه‌ای که زیاده از حد، دور از انتظار است.

ونزوئلا همکاری مناسبی نداشت

احمد حاتم‌یزد، کارشناس بانکی در گفت‌وگو با

اقتصاد

بانک ایرن و ونزوئلا، بدون ونزوئلا به کار خود ادامه می‌دهد

سلام به چاوز از تهران

«شرق» در رابطه با چرایی پیدایش بانک مشترک ایران و ونزوئلا در دولت دهم، می‌گوید: در آن زمان بانک‌های بین‌المللی به علت تحریم‌ها با ایران کار نمی‌کردند. مقامات ایرانی هم برای برون‌رفت از این شرایط به دنبال راهکارهایی بودند. یکی از این راهکارها این بود که اگر بتوانند در خارج از کشور بانکی بخرند یا بانکی تأسیس کنند یا اینکه شرکت‌هایی را تأسیس کنند که جنبه پوششی داشته باشند، شرکت‌هایی را که به نام اتباع خارجی باشد اما برای ایران کار کنند. اما تقریباً هیچ‌کدام از آن پروژه‌ها موفقیت‌آمیز نبودند. به گفته حاتم‌یزد، پروژه ونزوئلا چون بین دو دولت نفتی بود که حسن رابطه سیاسی نیز با هم داشتند، می‌توانست راه‌گشا باشد، البته به شرطی که طرف معامله ایران، همراهی می‌کرد و راه برای خود او بسته نمی‌بود. او می‌افزاید: قرار بود هر اقدامی را که بانک‌های ایرانی در خارج از کشور انجام دهند، این بانک مشترک تا جایی که ظرفیت داشته باشد، انجام دهد تا راهی باز شود برای پیمانکاران ایرانی‌ای که می‌خواستند با ونزوئلا کار کنند، اما عملاً نتوانست به این هدف دست پیدا کند. حاتم‌یزد درباره چرایی این عدم موفقیت می‌گوید: اساسنامه خود به هرکه درخواست تسهیلات داشت دولت ونزوئلا از همان ابتدا همکاری مناسبی نداشت تا شعبه‌ای برای بانک ایجاد کند یا در اروپا دفاتری بگشاید. آنها هم احتمالاً به این می‌اندیشیدند که همکاری با ایران برای آنها امتیازی محسوب نمی‌شود و حتی ممکن است بار منفی داشته باشد و آنها را نیز از طرف آمریکا تحت فشار اقتصادی قرار دهد.

اقدامات عوام‌فریبانه

او در پاسخ به این پرسش که اگر ونزوئلا نگران این ماجرا بود، چرا چنین همکاری‌ای را پذیرفت، تصریح می‌کند: بسیاری از اقداماتی که احمدی‌نژاد و چاوز انجام می‌دادند، جنبه شعاری داشت و دو طرف به محتوای آن نمی‌اندیشیدند. رهنمودهای سیاسی آقای احمدی‌نژاد در تمامی بخش‌ها بود و همه باید انجام می‌دادند. در واقع اقدامات در آن دوران کمتر بر مبنای کارشناسی و سنجیده بود و بر مبنای عوام‌فریبی و شعار پیش می‌رفت.

این کارشناس بانکی با اشاره به اینکه ونزوئلا بخشی از سهم خود را در ابتدا پرداخت کرد و نه همه آن را، ادامه می‌دهد: این بانک اکنون هیچ فعالیتتی ندارد و فقط عده‌ای در آن حقوق می‌گیرند، همان‌طور که بسیاری از شرکت‌های دولتی ما هم کاری ندارند و به صرف اینکه عده‌ای در آنها حقوق دریافت می‌کنند هنوز دایر هستند. یادمان نرود در روزهای آخر دولت احمدی‌نژاد، یکباره ۵۰۰ هزار نیرو به دولت افزوده شد و فقط در ابتدای سال ۹۲، در بانک مرکزی به‌عنوان تخصصی‌ترین ارگان اقتصادی کشور، به گفته یکی از مدیران کارگزینی بانک مرکزی، هزار نفر پرسنل به کادر این نهاد افزوده شد و کسی هم نمی‌تواند آنها را اخراج کند و عواقب این تصمیم را ببذیرد.

فعالیت نزدیک به صفر بانک ایران در ونزوئلا

فارغ از فعالیت این بانک مشترک که پس از بانک مستقل ایرانی وابسته به بانک توسعه صادرات در کاراکاس تشکیل شد، آن‌گونه که این کارشناس می‌گوید، سطح فعالیت بانک مستقل ایران در ونزوئلا اکنون نزدیک به صفر است.

به گفته او، دو بانک ایرانی (وابسته به بانک‌های

فعالیت بانک مشترک کاملاً براساس اساسنامه است

محسن بوالحسنی، رئیس پیشین روابط بین‌الملل بانک توسعه صادرات که در سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰ عضو هیأت‌مدیره بانک بین‌المللی توسعه در ونزوئلا در کاراکاس نیز بود، در گفت‌وگو با «شرق» با بیان اینکه در اساسنامه بانک مشترک ایران و ونزوئلا، صرفاً بر توسعه روابط دو کشور تأکید نشده و توسعه روابط دو کشور فقط یکی از اهداف است، می‌گوید: تأمین مالی پروژه‌های مشترک در کشورهای ثالث، توسعه فعالیت در کشورهای ثالث و مواردی از این دست هم از زمره فعالیت‌هایی هستند که در اساسنامه این بانک به آن اشاره شده است. بنابراین در این بانک، سپرده‌گذاری از کشورهای دیگر هم حایز دارند.

محسن بوالحسنی، رئیس پیشین روابط بین‌الملل بانک توسعه صادرات که در سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰ عضو هیأت‌مدیره بانک بین‌المللی توسعه در ونزوئلا در کاراکاس نیز بود، آن را رد می‌کند.

به گفته بوالحسنی، بانک مشترک ایران و ونزوئلا، بانکی دولمیتی است که ۵۰ درصد آن متعلق به جمهوری اسلامی ایران و ۵۰ درصد آن متعلق به جمهوری بولیواری ونزوئلا است. در ایران بانک توسعه صادرات عاملیت آن را برعهده دارد و به‌عنوان سهامدار در آنجا قرار گرفته و در این چند سال مشکل چندانی هم ندارد.

مدیرعامل صرافی توسعه صادرات می‌افزاید: ممکن است در آینده به سبب عدم همکاری‌های لازم از سوی طرف ونزوئلایی، اهداف این بانک به ثمر نرسد. قرار بود این بانک مشترک، بانک بزرگ با سرمایه‌های میلیارددلاری باشد، اما ونزوئلا به لحاظ مشکلاتی که با آن درگیر شده، نتوانست افزایش سرمایه لازم را داشته باشد. باین‌حال، بانکی سودآور است که در زمان تحریم هم نتوانست به‌واسطه اینکه تحریم نبوده به ایران کمک کند.

این مقام مسئول در بانک توسعه صادرات درباره

بانک مستقل توسعه در کاراکاس هم می‌گوید: بانکی

که در ونزوئلا وجود دارد، تشکیلات مستقلی است

که صددرصد آن متعلق به توسعه صادرات است،

اما متأثر از فضای فعلی اقتصادی در این کشور،

طبیعی است دچار مشکل شده است.

به گفته او، در آن زمان به لحاظ حجم ارتباطی بین ایران و ونزوئلا، شرکت‌های خدمات فنی مهندسی ایران در حوزه ساختمان‌سازی، راه‌سازی، خودرو، تراکتور و سیمان، آرد، لبنیات و...و پروژه‌های ایرانی با ارزش سه میلیارد دلار در این کشور، ضرورت ایجاد این بانک وجود داشت و در مقطع یک ساله هم خیلی موفق عمل کرد، اما با آغاز تحریم‌ها و تحریم بانک توسعه صادرات و زیرمجموعه‌های آن، این بانک نتوانست فعالیت‌های بین‌المللی چندانی داشته باشد و فعالیت آن مانند سایر واحدهای بانکی ایرانی در اقصی نقاط فعلی اقتصادی بین دو کشور، بوالحسنی با اشاره به اینکه این بانک قبل از تحریم‌ها، فعالیت گسترده‌ای داشت، می‌گوید: شرکت کیسون، در پروژه خانه‌سازی در ونزوئلا هر کدام به ارزش ۷۵۰ میلیون دلار اجرا کرده است که مجموعاً کمپلیدارد و ۵۰۰ هزار دلار ارزش پروژه آنها بوده است. شرکت خانه‌سازی ایرانیان هم یک پروژه با ارزش ۷۲۰ میلیون دلار در این کشور انجام داده است. شرکت احداث صنعت، یک پروژه سیمان با ارزش ۴۰۰ میلیون دلار در آنجا عملیاتی کرده است. بنابراین پیش‌تر روزهای خوش روابط اقتصادی ایران و ونزوئلا بوده اما اکنون این چرخه متوقف شده و ممکن است مطالباتی هم داشته باشد.

به گفته او، اکنون فعالیت این بانک خیلی مختصر است و به لحاظ کارکردی اکنون قابلیت چندانی ندارد که هم زاینده تحریم و هم زاینده شرایط اقتصادی این کشور است. بوالحسنی در پاسخ به این پرسش که در چنین شرایطی انحلال منطقی نیست، می‌گوید: در هر حال هزینه‌ای برای این تشکیلات پرداخت شده است. ارتباط لحظه‌ای نیست. بانک یک ساختار مانند ارتباط سیاسی بین دو کشور دارد. چند سال طول می‌کشد تا مقدمات ایجاد یک بانک فراهم و اعتبار به آن اختصاص داده شود. بنابراین نمی‌توان یک شبه‌کرکره آن را پایین کشید. انحلال آن نیز آداب و ترتیباتی دارد و باید مقدمات آن را فراهم کرد. ممکن است بانک توسعه صادرات هم چنین برنامه‌ای داشته باشد.

اساس سندی گمرکی، این افراد به دستور مرجع قضائی احضار و با توجه به ناتوانی در تأمین وثیقه راهی زندان دیزل‌آباد کرمانشاه شدند. برای این افراد بیش از ۲۰۰ میلیارد تومان وثیقه در نظر گرفته شده بود. به گفته فریده زبیدی، مدیرکل مرکز مبارزه با جرائم سازمان‌یافته گمرک ایران، مستندات موجود به‌خوبی نشان می‌دهد در موضوع احضار ۱۰ نفر از کارکنان یکی از گمرکات استان کرمانشاه توسط مرجع قضائی و بازداشت افراد به علت ممکن‌نبودن تأمین وثیقه تعیین‌شده، کشف‌کننده جرم و شاکی این پرونده گمرک جمهوری اسلامی ایران بوده است. زبیدی پیش‌تر در تشریح بیشتر جزئیات این پرونده گفته بود: اولاً زمان کشف و تشکیل این پرونده مربوط به سال ۹۳ است و جرائم ارتکابی در سه‌ماهه اول سال ۹۲ صورت گرفته است و ثانیاً تخلف این افراد توسط واحدهای نظارتی گمرک کشف و به مراجع قضائی استان اعلام شده بود. ملاحظاتی در نظر گرفته شود.

پرونده دستگیری‌های اخیر گمرک بوده است. وی در پاسخ به این پرسش که واکنش مقامات ارتز وزارتخانه الککل‌ها وجود دارد و اینکه به چه مصرفی رسیده‌اند، در دست برسی است. در همین رابطه مهر، خبری را به نقل از یک منبع آگاه منتشر کرده است که نشان از بازداشت رئیس سازمان تابعه وزارت جهاد کشاورزی در جریان این پرونده دارد. آن‌گونه که در این خبر آمده، رئیس یکی از سازمان‌های تابعه وزارت جهاد کشاورزی در ارتباط با پرونده قاچاق ۱۵هزارمیلیارد تومانی گمرک پرویزخان کرمانشاه بازداشت شده است. یک منبع آگاه در وزارت جهاد کشاورزی، خبر دستگیری مدیر ارشد این وزارتخانه را تأیید و اظهار کرد: وی به‌منظور انجام مأموریت برای چند روز به کرمانشاه سفر کرده بود که این خبر منتشر شد. درحال‌حاضر این خبر همه باخوش شده و براساس پیگیری‌هایی که ما کردیم، صحت دارد. این منبع آگاه اضافه کرد: گویا دستگیری‌وی مرتبط با

در ادامه رمزگشایی از پرونده گمرک پرویزخان رخ داد

بازداشت ۱۱ نفر برای قاچاق الککل

شرق: باز هم خبری تازه از گمرک پرویزخان؛ علاوه بر خبر بازداشت ۱۰ نفر در ارتباط با قاچاق از گمرک پرویزخان که از سوی روابط عمومی گمرک اعلام شده بود، روز گذشته خبری مبنی بر بازداشت ۱۱ نفر در رابطه با مشروبات الکلی در همین منطقه منتشر شد. آن‌گونه که روابط عمومی دادستانی کل کشور منتشر کرده، دادستان کرمانشاه از بازداشت ۱۱ نفر در جریان پرونده قاچاق الککل خبر داده است. مجتبی ملکی دادستان عمومی و انقلاب کرمانشاه در رابطه با خبری مبنی بر بازداشت تعدادی از کارکنان گمرک کرمانشاه گفت: پرونده‌ای در راستای قاچاق ۶۷۰ هزار لیتر الککل شرکت خمیرمایه زاری خوزستان تشکیل شده است. وی افزود: بنا بوده این الککل‌ها از مرز گمرک کرمانشاه خارج شود که با تئانی بعضی از پرسنل گمرک، برگه‌های صدور جعلی صادر شده ولی الککل خارج نشده است. دادستان کرمانشاه با بیان اینکه حدود ۱۱ نفر در این رابطه با قرار

بورس

تعدیل منفی تالار شیشه‌ای

مهران کاویانی‌جوپاری
تخلیلگر بازار سرمایه

● تالار شیشه‌ای در اولین روز معاملاتی هفته با تعدیل منفی همراه شد و شاخص بورس در روز شنبه به‌نوعی تنفس داشت و با کاشی در حدود ۴۲۱ واحد همراه شد تا به پایین کانال ۷۷هزارواحد برسد. نکته مهم در این سقوط، حرکت منفی در تمام صنایع است که تابلو معاملاتی را قرمزپوش کردند. در این بازار نماه‌های وغدیر، خودرو، فولاد، خسایا، فملی، شبندر و تایپکو بیشترین اثر را بر کاشی شاخص داشتند. از سوی دیگر چون معامله بلوکی در نمادهای معاملاتی انجام نشد، جلوی فشار کاهش شاخص گرفته نشد و تعدیلات در قیمت سهام شرکت‌های بخش‌های مختلف اقتصاد رخ داد. نکته بااهمیت در حرکت شاخص، سقوط سه بخش اصلی بازار سرمایه شامل گروه خودرو، فلزات اساسی و محصولات شیمیایی و پتروشیمی‌هاست، ارزش معاملاتی در بورس در حدود ۲۰۶ میلیارد تومان بوده است که نشان از روزی متوسط در چرخه نقدینگی و روند معاملات تالار شیشه‌ای دارد. بعد از کاشی رخ‌داده در نرخ‌های سود سپرده بانکی توقف می‌رفت که خروج نقدینگی از بازار پول مشاهده شود. گزارش‌های ارائه‌شده درباره سپرده‌های بانک‌ها نشان از رشد این بخش و سپرده‌های بازار پول دارد. شرایط اقتصادی داخل کشور گرچه با ثبات نسبی و موقعیت بهتری بعد از تحریم همراه بوده است؛ اما وضعیت اقتصاد جهانی و شرایط بازارهای مالی بین‌المللی برای کمک به رشد شاخص صنایع، هموار نبوده است. صنعت فولاد و سنگ آهن شاهد رشد مناسبی در سه‌ماهه اخیر بوده است که به ثبات نسبی رسیده و می‌تواند شرایط را در گزارش دوره‌ای شرکت‌های این بخش بهبود بخشد؛ اما اطمینانی درباره ثبات و جهت حرکتی محصولات در بلندمدت وجود ندارد که منجر به نوسانات پیاپی این بخش می‌شود. دراین‌بین با توجه به وضعیت عرضه- تقاضا و کمبود منابع برای تولید محصول روی، شاهد رشد مناسب‌تر فلز روی هستیم که پیش‌بینی‌ها را درباره ادامه روند رشدی افزایش می‌دهد. در بازار محصولات نفتی و مشتقات نفتی شاهد نوسانات نرخ نفت و به تبع آن، قیمت مشتقات نفتی هستیم. این امر یک عامل پتروشیمی ایجاد می‌کند و سهام آنها را پرتوسان می‌کند. سومین صنعت اثرگذار بر بازار سرمایه، گروه خودرویی هستند که خبر خاصی از آنها به گوش نمی‌رسد و باید دید که قراردادهای نهایی‌شده با خودروسازان خارجی و محصولاتی که معرفی کرده‌اند، چه تأثیری بر رشد آنها و بهبود گزارشات خواهد داشت. گروه بانکی هم در حالت سکوت به همراه می‌برد و بازگشایی نماد آنها، بازار را با نوسان همراه می‌کند.

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۷۶۷۴۷	۴۲۰۸۷-
شاخص قیمت	۲۷۳۳۹٫۳	۱۵۰۵۰۱-
شاخص کل (سهام)	۱۴۳۰۶٫۷	۶۳۷۰۶-
شاخص قیمت (سهام)	۱۱۴۴۴	۵۱۰۵۰-
آزاد شاور	۸۵۳۰۹٫۳	۵۸۹٫۴۴-
۵۰ شرکت بزرگ	۳۰۴۹۰۶	۱۸۳۰-

ارز و طلا

تقویت طلا با آمار ناامیدکننده

● شرق: بعد از افزایش قیمت طلا در بازارهای بین‌المللی، بازار طلا و سکه تهران هم با افزایش قیمت همراه شد. علت اصلی تقویت ارزش طلا انتشار آمارهای ناامیدکننده اشتغال در آمریکا در ماه آگوست بوده است. به گزارش سایت طلا به نقل از رویترز، اقتصاد آمریکا در ماه گذشته ۱۵۱ هزار فرصت شغلی جدید ایجاد کرده است. کارشناسان اقتصادی انتظار داشتند اقتصاد آمریکا در ماه آگوست حداقل ۱۸۰ هزار فرصت شغلی جدید ایجاد کند. پس از انتشار آمارهای اشتغال آمریکا قیمت جهانی طلا در پایان مبادلات روز گذشته با افزایش حدود یک‌درصدی روبه‌رو شد و به سطح هزارو ۳۲۶ دلار در هر اونس رسیده است. شاخص ارزش دلار آمریکا در برابر ارزهای معتبر بین‌المللی نیز با ۰۱۱ درصد کاهش به کمتر از ۹۵٫۵۹ واحد رسیده است.

ارز	قیمت(دلار)	تغییر
دلار آمریکا	۳۵۶۳	-
یورو	۳۹۹۰	+۵
پوند	۴۷۲۸	+۶۳
درهم	۹۷۵	-

طلا و سکه	قیمت	تغییر
طرح قدیم	۱،۱۱۷،۰۰۰	+۸۰۰۰
طرح جدید	۱،۱۲۰،۰۰۰	+۹۰۰۰
نیم	۵۷۲،۰۰۰	+۳۰۰۰
ربع	۲۹۹،۰۰۰	+۲۰۰۰
گرمی	۱۸۲،۰۰۰	+۱۰۰۰
گرم ۱۸ عیار	۱۱۴،۰۰۰	+۱۰۰۰
اونس (دلار)	۱۳۲۵۰۰۸	+۰٫۸